

разграничава от счетоводното констатиране на собствените ресурси по смисъла на член 6 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 ⁽²⁾ на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата на собствени ресурси на Общността?

- 3) Трябва ли член 221, параграф 1 от Митническият кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че съобщаването в подходяща форма на размера на сборовете на длъжника от митническите органи може да се разглежда като уведомяване на длъжника за размера на сборовете по смисъла на член 221, параграф 1 само тогава, когато преди уведомяването на длъжника от митническите органи за размера на сборовете последният е бил взет под отчет? Освен това, какво се има предвид с израза „по подходящ начин“ в член 221, параграф 1?
- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос, може ли да се приеме наличието на презумпция в полза на държавата, според която вземането под отчет на размера на сборовете е било извършено преди длъжникът да бъде уведомен за него? Може ли националният съд да изходи освен това от презумпция за истинност на изявлението на митническите органи, че размерът на сборовете е бил взет под отчет, или посочените органи трябва систематично да представят пред националния съд писмено доказателство за вземането под отчет на размера на сборовете?
- 5) Трябва ли вземането под отчет на размера на сборовете съгласно член 221, параграф 1 от Митническият кодекс да се извършва преди уведомяването на длъжника за размера на сборовете, за да се избегне нищожността или погасяването на правото да се съберат или правото принудително да се съберат митническите сборове? Трябва ли, с други думи, член 221, параграф 1 да се разбира в смисъл, че ако длъжникът е бил уведомен от митническите органи за размера на сборовете по подходящ начин, без обаче преди уведомяването този размер да е бил взет под отчет, за да могат те впоследствие да съберат въпросния размер на сборовете, митническите органи трябва отново да уведомят по подходящ начин длъжника за размера на сборовете, след като последният е бил взет под отчет в рамките на определения с член 221 от Митническият кодекс давностен срок?
- 6) При утвърдителен отговор на петия въпрос: Каква е последицата от заплащането от длъжника на размера на сборовете, за който той е бил уведомен без да е извършено предварително вземане под отчет? Трябва ли това да се разглежда като недължимо платено, връщането на което може да се изисква то държавата?

(1) ОВ L 302, стр. 1., Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

(2) ОВ L 130, стр. 1., Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184.

Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Австрия) на 20 юни 2008 г. — SPÖ Landesorganisation Kärnten/Finanzamt Klagenfurt

(Цело C-267/08)

(2008/C 247/06)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt

Страни в главното производство

Жалбоподател: SPÖ Landesorganisation Kärnten

Ответник: Finanzamt Klagenfurt

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ⁽¹⁾ (наричана по-нататък Шеста директива) да се тълкува в смисъл, че „външната реклама“ от правно самостоятелната областна организация на политическа партия под формата на дейности по разгласяване, осведомяване, провеждане на партийни мероприятия, доставяне на агитационни материали на районни организации, както и организирането и провеждането на ежегоден бал (бал на SPÖ), следва да се разглежда като икономическа дейност, ако доходите във връзка с това са получени от (частичното) прехвърляне на разходите за „външна реклама“ на също правно самостоятелни партийни структури (районни организации и т.н.) и от входните билети от проведения бал?
- 2) При преценката дали е налице „икономическа дейност“ по смисъла на член 4, параграфи 1 и 2 от Шеста директива, налице ли е вреда, ако посочените в първия въпрос дейности „имат отражение“ върху областната организация и следователно са от полза и за нея? В реда на нещата е в рамките на тези дейности да се популяризира както партията като такава, така и нейните политически цели и възгледи, а дори това да не е на преден план, то винаги е неизбежна странична последица.
- 3) Може ли все още да се говори за „икономическа дейност“ в посочения по-горе смисъл, когато разходите за „външна реклама“ дълго време превишават многократно приходите, получени от тази дейност чрез прехвърлянето на разходите и от провеждането на бала?
- 4) Налице ли е „икономическа дейност“ и тогава, когато прехвърлянето на разходите не се прави според лесно установими критерии (напр. възлагане на разходите на отговорното лице или на ползващото се лице) и по същество подчинените организации трябва да преценят дали и в каква степен да участват в разходите на областните организации?

- 5) Налице ли е „икономическа дейност“ и тогава, когато рекламни услуги се фактурират на подчинените организации под формата на тежест, чийто размер от една страна се определя от броя членове на съответната подчинена организация, и на второ място от броя на изпълнените от нея народни представители?
- 6) При преценката дали е налице икономическа дейност трябва ли обществените субсидии, които не подлежат на облагане с данък (като например финансирането на партиите съгласно Закона за финансиране на партиите в област Каринтия) да се разглеждат като икономически предимства?
- 7) Ако т.нар. „външна реклама“, разглеждана отделно, представлява „икономическа дейност“ по смисъла на член 4, параграфи 1 и 2 от Шеста директива, дали обстоятелството, че дейността по разгласяване и изборната агитация са централен елемент от дейността на политическите партии и представляват условие *sine qua non* за изпълнението на политическите цели и програми, е пречка тази дейност да се квалифицира като „икономическа дейност“?
- 8) Извършените от жалбоподателя дейности, обозначени като „външна реклама“ от такъв вид ли са, че да могат да се сравнят или по съдържание да съответстват на дейностите, осъществявани от организации за търговско осведомяване по смисъла на приложение Г (точка 10) от Шеста директива? Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен, може ли обхватът на упражняваните дейности да се определи за „значителен“ в контекста на настоящата структура на приходи/разходи, която съществува към релевантния за жалбата момент?

(¹) ОВ L 145, стр. 1.

Иск, предявен на 2 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Чешка република

(Дело C-294/08)

(2008/C 247/07)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: B. Schima и M. Šimerdová)

Отговорник: Чешка република

Искания на ищеца

- да се установи че,
 - като предвижда, че при регистрацията на внесено превозно средство, за което техническата типова хомология е установена в друга държава-членка, превозното средство трябва да отговаря, към датата на техническата хомология, на техническите изисквания, приложими към същата тази дата в Чешката република и
 - като предвижда при неспазване на тези условия да се извърши преглед на превозното средство, за да се провери дали същото отговаря на техническите изисквания, приложими за съответната категория превозни средства в Чешката република към датата на неговото производство, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 28 от Договора за създаване на Европейската общност,
- да се осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Условията за регистрация на употребяваните частни превозни средства, внесени в Чешката република от други държави-членки, в които са били регистрирани, се уреждат в чешкото право със Закон № 56/2001 Sb (¹). Член 35, алинеи 1 и 2 от Закон № 56/2001 Sb. определя условията, при които в Чешката република може да се регистрира употребявано превозно средство, внесено от частно лице, за което техническата типова хомология е била установена в друга държава-членка.

Чешките органи признават съответствието на такова превозно средство с техническите изисквания, ако към датата на техническата типова хомология в друга държава-членка на ЕС това превозно средство, неговите системи, компоненти или отделни технически възли отговарят на техническите условия, които са приложими в Чешката република към същата дата и са определени в разпоредба за тяхното прилагане (член 35, алинея 1 от Закон № 56/2001 Sb.).

В случай, че към датата на техническата типова хомология в друга държава-членка на ЕС превозното средство, неговите системи, компоненти или отделни технически възли не отговарят на техническите условия, които са приложими в Чешката република към същата дата и са определени в разпоредба за тяхното прилагането, компетентният орган се произнася по съответствието с техническите изисквания на базата на технически протокол, съставен от център за технически преглед. Последният съставя технически протокол, ако превозното средство отговаря на техническите условия, които са приложими в Чешката република за определената категория превозно средство към датата на производство на съответното превозно средство (член 35, алинея 2 от Закон № 56/2001 Sb.).

Следователно, видно от разпоредбата на член 35, алинеи 1 и 2 от Закон № 56/2001 техническата хомология на всички употребявани превозни средства, за които друга държава-членка вече е издала удостоверение за съответствие с техническите изисквания според вида на превозното средство, следва да бъде отново предмет на проверка от гледна точка на чешкото право. Според Комисията този подход е в противоречие с принципа на свободно движение на стоки, според който стоките, пуснати на пазара в съответствие със законодателството на дадена държава-членка, трябва да бъдат допуснати на пазара във всички други държави-членки. Чешкото законодателство по никакъв начин не взема предвид резултата от техническите прегледи, извършени по отношение на същото превозно средство в друга държава-членка, което противоречи на член 3, параграф 2 от Директива 96/96/ЕО на Съвета.